

Nr 167

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av fiskerikonvention; given Stockholms slott den 24 september 1964.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 12 regeringsformen, föreslå riksdagen att godkänna en den 9 mars 1964 i London dagtecknad fiskerikonvention.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro

enligt Dess nådiga beslut:

BERTIL

Torsten Nilsson

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås, att riksdagen godkänner en i London den 9 mars 1964 dagtecknad fiskerikonvention, vilken konvention undertecknats av Sverige den 8 april 1964. Konventionen rör huvudsakligen spørsmålet om inrättande av fiskezoner.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 24 september 1964.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, SKOGLUND, EDENMAN, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler ministern för utrikes ärendena fråga angående *godkännande av en i London den 9 mars 1964 dagtecknad fiskerikonvention* och anför därvid följande.

Sedan Storbritannien den 25 april 1963 uppsagt 1882 års konvention om fiskeriordningen i Nordsjön, till vilken Sverige av skäl som senare skall angivas ej varit anslutet, inbjöd brittiska regeringen samtliga sju medlemmar av Europeiska frihandelssammanslutningen (EFTA) och samtliga sex medlemmar av Europeiska ekonomiska gemenskapen (EEC) samt Irland, Island och Spanien till en fiskerikonferens. I inbjudningen framhölls att Storbritannien med hänsyn till de inskränkningar av det öppna havet, vilka till följd av utvidgningen av fiskegränserna ägt rum under senare år, särskilt i Nordostatlanten, ej längre ansåg det möjligt att bibehålla sin traditionella 3-mils fiskegräns och att det var i syfte att söka nå fram till en lösning av gemensamma fiskeriproblem på europeisk basis, som fiskerikonferensen utlysts.

EFTA:s ministerråd välkomnade vid sitt möte den 9—11 maj 1963 i Lissabon den brittiska regeringens initiativ, och i förberedande syfte avhölls i juni månad ett expertmöte inom ramen för EFTA.

Konferensen, som med deltagande av samtliga sexton inbjudna stater ägde rum i London i tre mötesomgångar tiden 3 december 1963—2 mars 1964 hade på dagordningen fyra punkter: fiskets frihet och tillträde till fiskeområden (inbegripet frågan om fiskegränser), tillträde till marknader, fiskeövervakning samt övriga frågor, varvid spörsmålet om fiskegränserna kom att ägnas särskild uppmärksamhet. Med hänsyn till konferensens resultat kom dessa dagordningspunkter att återspeglas i följande huvudämnen: 1. fiskegränserna, 2. handeln med fisk och fiskeprodukter, 3. fiskeövervakning och 4. bevarandet av fiskebeståndet. Beträffande det första ämnet blev resultatet en fiskerikonvention — huvudsakligen behandlande fiskegränsfrågor — jämte ett signaturprotokoll rö-

rande provisorisk tillämpning av konventionen; konventionen har två bilagor, den ena angående de kustområden å vilka den skall tillämpas och den andra rörande skiljedom. Övriga tre ämnen gjordes till föremål för resolutioner, vilka dock ej upptages till behandling här. Konventionen och signaturprotokollet, vilka av Sverige undertecknats den 8 april 1964, torde få fogas såsom *bilagor A och B* till statsrådsprotokollet i detta ärende. De har undertecknats av samtliga i konferensen deltagande stater med undantag av Island, Norge och Schweiz.

Innan jag övergår till en redogörelse för konventionens och signaturprotokollets innehåll, önskar jag lämna några allmänna uppgifter i fiskegränsfrågan och vad därmed sammanhänger.

Territorial- och fiskegränser

Sverige hävdar som bekant, att gränsen för landets territorialvatten går 4 sjömil från kusten, vilken gräns tillika utgör fiskegränsen. Denna territorialgräns har gjorts gällande sedan 1779 och fiskegränsen sedan 1871 åtminstone i avseende å västkusten men sannolikt även i övrigt (jfr SOU 1930: 6 s. 265—270). Sverige biträdde nämligen ej 1882 års Nordsjökonvention, enär »svenska regeringen hade den uppfattningen att de i konventionen bestämda fiskegränserna icke överensstämde med Sveriges territorialgräns men att, även om Sverige tillträdde densamma, Sveriges fiskegräns, som sammanfaller med territorialgränsen, icke skulle beröras av dess bestämmelser» (se Till frågan om gränsen för Sveriges territorialvatten, Aktstycken utgivna av Kungl. Utrikesdepartementet, 1928, s. 108). Det framgår härav, att Sverige icke gjort gällande anspråk på någon fiskezon utanför territorialvattnet.

Under de båda världskrigen fasthöll Sverige vid 4-milsgränsen, ehuru neutralitetsskyddet av praktiska skäl måste inskränkas till 3 sjömil (jfr SOU 1930: 6 s. 142 och 146), varvid man för denna inskränkning kunde stödja sig på art. 25 i XIII:e Haagkonventionen, där det heter att en neutral stat är skyldig att utöva den uppsikt, som de till dess förfogande stående medel tillåter för att förhindra neutralitetskränkningar (SFS 1910: 153 s. 241).

Vid de av Förenta Nationerna sammankallade *Genèvekonferenserna åren 1958 och 1960* förklarade sig svenska delegationen beredd att i kompromissens tecken och i syfte att åstadkomma ett positivt resultat rösta för ett amerikansk-kanadensiskt förslag om 6 sjömils territorialvatten och 6 sjömils fiskezon utanför den förstnämnda territorialvattenzonen med bevarande av s. k. traditionella fiskerättigheter inom de yttre 6 milerna under en övergångsperiod av 10 år. Sverige ansåg sig emellertid böra förbehålla sig full frihet att, därest en kompromisslösning ej kunde förverkligas, fasthålla vid sin tidigare ståndpunkt, dvs, som saken uttrycktes i ett interpella-

tionssvar i andra kammaren den 2 februari 1960, »att staterna icke äger ensidigt utvidga sina vattengränser utöver vad som kan anses historiskt givet, i vilket hänseende territorialvatten av en bredd utöver 6 sjömil i allmänhet icke torde kunna hävdas. Sverige har likaledes i princip motsatt sig tanken på särskilda fiskezoner utanför territorialvattnen». Konferensen år 1960 avslutades utan att något resultat uppnåddes i de vid densamma behandlade territorialvattens- och fiskezonsfrågorna.

Beträffande vårt lands förhållande till Danmark och Norge, vilka hävdar 3 respektive 4 sjömils territorialvatten, må följande anföras.

Med *Danmark* föreligger en konvention av den 31 december 1932 (SÖ 1933: 13) i huvudsak innebärande följande. I *Kattegatt* är vardera landets fiskare berättigade att idka fiske intill ett avstånd av tre distansminuter från det andra landets kust. I *Öresund* skall fiske allestädes vara gemensamt för båda länders fiskare, dock med den inskränkingen, att innanför ett djup invid stranden av sju meter det andra landets fiskare icke må driva annat fiske än sillfiske med garn samt under månaderna juli, augusti, september och oktober även krokfiske. I *Östersjön* skall sillfisket med drivgarn vara gemensamt för de båda ländernas fiskare från och med den 1 maj till och med den 31 augusti. I artikel 2 i konventionen uttalas uttryckligen, att »dessa medgivanden icke innebära något uppgivande av den ståndpunkt, som vardera av de fördragslutande staterna intager rörande allmänna principer för beräkning av territorialvattnens utsträckning». För *Grönlands* vidkommande hävdas fr. o. m. den 1 juni 1963 en exklusiv 12-mils fiskegräns. Detsamma gäller *Färöarna* fr. o. m. den 12 mars 1964.

För *Norges* del är läget något mera komplicerat. Genom lag den 24 mars 1961 fastställdes Norges fiskegräns till 6 nautiska mil från den 1 april 1961 och 12 nautiska mil från den 1 september 1961. Denna utvidgning gäller emellertid tills vidare ej *Skagerackkusten* öster om *Lindesnes*, ej heller omkring *Jan Mayen*, vilket i förra fallet beror på grannelagshänsyn (*Danmark* och *Sverige*). Emellertid gäller även väster om *Lindesnes* rätt för brittiska och sovjetiska fiskare enligt avtal den 17 november 1960 resp. den 16 april 1962 att t. o. m. den 31 oktober 1970 fiska intill 6 nautiska mil (d. v. s. i den yttre zonen); samma rätt, ehuru ej tidsbegränsad, tillkommer jämväl danska och svenska fiskare enligt Kgl. resolution av den 18 augusti 1961 (2 § fiskerigrenseloven). Jämlikt en överenskommelse den 20 december 1950 (SÖ 1951: 23) äger svenska fiskare vidare rätt att idka fiske på ett område inom norskt territorialvatten utanför *Oslofjorden* liksom norska fiskare äger rätt att fiska på visst område inom svenskt territorialvatten utanför *norra Bohuslän*. Avtalet har emellertid av Norge uppsagts och utlöper med innevarande års utgång (se svar på interpellation i andra kammaren den 2 april 1963).

I detta sammanhang må nämnas att Sverige i början av år 1961 förhandlade med Norge i syfte att få till stånd en status-quo-ordning, som för lång tid och oberoende av de utvidgningar av fiskegränserna som kan komma att företagas, skulle bibehålla svenska fiskare vid deras nuvarande rättigheter i avseende på fisket i Skagerack och Kattegatt. Dessa förhandlingar har emellertid icke resulterat i något avtal mellan länderna.

Om andra staters inställning till dessa frågor må nämnas följande.

Finland hävdar i likhet med Sverige 4 sjömil territorialvatten, vars yttre gräns tillika utgör fiskegräns.

Island gör anspråk på 4 sjömil territorialvatten och 12 sjömil fiskegräns från samma kustlinje; fiskegränsutvidgningen trädde i kraft den 1 september 1958. Detta gav upphov till en segsliten tvist med Storbritannien, som återopade traditionellt fiske innanför fiskegränsen. Tvisten löstes genom en övergångsordning, som utlöpte den 11 mars 1964, till vilket datum jämväl västtyska fiskare ägde rätt att fiska inom 12-milsgränsen.

Polen hävdar såvitt bekant alltjämt 3 sjömil och *Sovjetunionen* 12 sjömil för såväl territorial- som fiskegräns. *Belgien*, *Frankrike*, *Nederländerna* och *Förbundsrepubliken Tyskland* har jämväl 3-milsgräns med samma fiskegräns. *Storbritannien* hävdar för närvarande 3 sjömil territorialgräns, som tillika utgör fiskegräns men avser att från och med den 1 oktober 1964 inrätta fiskezoner enligt den i London avslutade fiskerikonventionen.

Fiskeriöverenskommelser

Av betydelse för fisket är — förutom de avtal med Danmark och Norge som tidigare omnämnts — en rad multilaterala och bilaterala överenskommelser, i vilka Sverige är part. Enär det kan vara av intresse att äga samlad upplysning om dessa överenskommelser nämnes de samtliga här.

a) multilaterala:

1937 års konvention med Danmark och Norge ang. skydd för fisket efter rödspätta och sandskädda i Skagerack, Kattegatt och Öresund (SÖ 1938: 5);

1952 års överenskommelse med Danmark och Norge om åtgärder till skydd av beståndet av djupvattensräkor, hummer, havskräftor och krabbor (SÖ 1952: 87) med viss ändring år 1959 (SÖ 1959: 46);

1959 års nordostatlantiska fiskerikonvention (SÖ 1960: 4);

1962 års överenskommelse med Danmark och Förbundsrepubliken Tyskland rörande skydd för beståndet av lax i Östersjön (prop. 1963: 7; UU 1963: 1; rskr 1963: 77; jfr svar på interpellation i andra kammaren den 2 april 1964).

b) *bilateral*:*Danmark*

1932 års konvention ang. fiskeriförhållandena i de till Sverige och Danmark gränsande farvattnen (SÖ 1933: 13) med viss ändring år 1956 (SÖ 1956: 19).

Finland

1927 års konvention ang. ordnandet av det samfällda laxfisket i Torne och Muonio älvar (prop. 1933: 120; L¹U 1933: 41; rskr 1933: 179) med viss ändring år 1933 (SÖ 1933: 7 och 9).

Norge

1949 års konvention ang. lax- och laxöringsfisket i Idefjorden och Svinesund (SÖ 1949: 4);

1950 års överenskommelse om fiskeriförhållandena i vissa till Sverige och Norge hörande vattenområden (prop. 1951: 28; UU 1951: 4; rskr 1951: 87; överenskommelsen utlöper den 31 december 1964, se svar på interpellation i andra kammaren den 2 april 1963).

Fiskerikonventionens innehåll

Enligt *art. 1* må varje konventionsstat införa konventionens fiskeriordning eller bibehålla gällande ordning, förutsatt att denna senare är gynnsammare än den förra för de andra staternas fiske.

I *art. 2* och *3* ges bestämmelser för fisket till ett avstånd av 12 sjömil från baslinjen för kuststaternas yttre territorialvatten. Inom sexmilszonen närmast baslinjen, vilken zon behandlas i *art. 2*, har kuststaten uteslutande rätt att fiska och uteslutande jurisdiktion i fiskerifrågor. Inom den yttre sexmilszonen, som behandlas i *art. 3*, må fisket utövas av såväl kuststaten som annan konventionsstat, vars fiskefartyg vanligen fiskat inom detta område under åren 1953—1962. Sistnämnda rätt för »traditionellt» fiskande stat lider emellertid enligt *art. 4* den inskränkningen, att dess fiskefartyg ej må rikta sina fiskeriansträngningar mot fiskbestånd eller fångstplatser som väsentligt avviker från dem de vanligen utnyttjat. Inom den yttre zonen äger kuststaten jämlikt *art. 5* reglera fisket, förutsatt att därvid diskriminering icke göres gentemot annan konventionsstats fiskefartyg. Innan reglerande åtgärd vidtages, skall övriga berörda parter underrättas.

Vid dragande av räta baslinjer skall folkrättens regler och särskilt 1958 års Genèvekonvention om yttre territorialvattnet och tilläggszonen (denna konvention har ej ratificerats av Sverige) iakttagas (*art. 6*). Om två staters kuster vetter mot eller gränsar till varandra, utgör enligt *art. 7* mittlinjen mellan dessa den gräns på vars andra sida den ena staten ej må göra sin fiskeriordning gällande, därest ej särskild överenskommelse av annan innebörd föreligger.

Art. 8 vill förhindra diskriminering till förmån för en utanför konventionen stående stat. Om konventionsstat infört den i konventionens art. 2—6 bestämda fiskerierordningen, skall sålunda varje rätt till fiske, som den må medgiva en utanför konventionen stående stat, automatiskt tillkomma övriga konventionsstater, oavsett om dessa skulle kunnat kräva denna rätt på grund av vanligen utövat fiske eller ej, i den omfattning den stat som tillerkänts förmånen verkligen och regelmässigt begagnar sig därav. Även rätt som medgives konventionsstat, vilken denna ej kan kräva med stöd av art. 3—4, skall automatiskt utsträckas till övriga konventionsstater.

Om konventionsstats fiskare till följd av införande av den i art. 2 stadgade ordningen utestängs från vanligen utövat fiske i den inre zonen, skall de enligt art. 9 tillåtas att fortsättningsvis fiska i denna under en övergångstid, om vars längd de berörda staterna skall träffa överenskommelse. Härutöver upptager art. 9 bestämmelsen, att konventionsstat alltid äger medgiva annan konventionsstats fiskare rätt att fiska i den inre zonen, därest de vanligen gjort detta med stöd av uppgörelser grundade på grannelagshänsyn (»by reason of voisinage arrangements»).

Härefter uppräknas i art. 10 vilka stater, som oavsett konventionens bestämmelser må sinsemellan bibehålla eller införa särskilda fiskerierordningar, bl. a. Danmark, Norge och Sverige. Härjämte anges att undantagsbestämmelser jämväl må gälla för Skagerack och Kattegatt.

Även art. 11 upptager ett undantag från konventionsordningen. Kuststat äger nämligen enligt denna undantaga bestämda områden inom den yttre zonen för att lämna ortsbefolkningen företräde, därest denna är väsentligen beroende av kustfisket för sitt uppehälle.

I art. 12 bestämmes konventionens geografiska tillämpningsområde genom hänvisning till bilaga I, vari uppräknas de kustvatten, för vilka konventionen skall gälla; denna förteckning kan ändras med samtycke av konventionsstaterna. För Sveriges del har i bilagan angivits »västkusten norr om en linje dragen från Kullen till Gilbjerg Hoved» och för Danmarks kusterna intill Nordsjön, Skagerack och Kattegatt. Tvister om tolkning och tillämpning av konventionen skall, därest ej annat sätt avtalats för tvistens biläggande, enligt art. 13 lösas genom skiljedomsförfarande på sätt närmare angives i bilaga II till konventionen, för vars innehåll jag strax kommer att redogöra.

Av de i art. 14 och 15 upptagna slutbestämmelserna må nämnas, att konventionen skall ratificeras eller godkännas och att den träder i kraft, när åtta stater vidtagit sådan åtgärd. Har konventionen ej trätt i kraft den 1 januari 1966, må de stater, som ratificerat eller godkänt densamma, genom särskilt protokoll överenskomma om dess ikraftträdande. Efter dess ikraftträdande må även stat, som ej undertecknat konventionen, ansluta sig till denna på de villkor, som den må överenskomma med konventionsstaterna. Konventionen har i princip obegränsad giltighetstid men må uppsägas med två års varsel, när den varit i kraft under en tid av 20 år.

Skiljedomsförfarande

Såsom jag nämnt vid redogörelsen för konventionens innehåll upptager *bilaga II* till konventionen bestämmelser om skiljedomsförfarande vid tvister mellan de avtalsslutande staterna. Enligt dessa åligger det varje stat att utse fem personer, som är beredda att påtaga sig uppdrag som skiljedomare; över dem skall föras förteckning av brittiska regeringen (*art. 1*). Skiljedomstol skall upprättas så snart stat begär att tvist skall hänskjutas till skiljedom; den skall bestå av fem medlemmar, varav de tvistande parterna utser vardera en, medan de övriga tre skall väljas av parterna gemensamt bland dem som är upptagna i förteckningen och tillhör tredje land (*art. 2*). I händelse skiljedomarna ej valts inom en månad från det skiljedom begärdes skall i första hand presidenten i den internationella domstolen utse dem (*art. 3*). Bland de bestämmelser som gäller, när skiljedomarna utses av presidenten i den internationella domstolen, må nämnas att de skall väljas bland medborgare i de stater som tillhör organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) (*art. 4*). Parterna äger träffa särskild överenskommelse om tvisteföremålet och enskildheterna i förfarandet (*art. 5*). I avsaknad av sådan särskild överenskommelse skall bestämmelserna i art. 59—82 i 1907 års Haagkonvention om avgörande på fredlig väg av internationella tvister äga tillämpning i den utsträckning frågorna ej regleras i *bilaga II* (*art. 6*). Parterna är förpliktade att underlätta skiljedomstolens arbete rörande bland annat kallelse på och hörande av vittnen och sakkunniga (*art. 7*). Därest parterna ej avtalat om annan ordning, träffas skiljedomstolens avgörande med enkel röstövervikt (*art. 8*). Ersättning till skiljedomarna liksom skiljedomstolens kostnader skall bestridas av parterna till lika delar (*art. 9*). Inför skiljedomstol må ej ifrågasättas giltigheten av rättsliga åtgärder, vilka trätt i kraft före den dag konventionen öppnades för under-tecknande, d. v. s. den 9 mars 1964 (*art. 10*). Vid tvist rörande skada på enskilda intressen, vilken enligt parts interna lagstiftning tillhör inhemsk myndighets kompetens, må parten motsätta sig skiljedom, innan tvisten slutligen avgjorts inom skälig tid av myndigheten. Om tvisten slutligen avgjorts i vederbörande stat, må den ej hänskjutas till skiljedom efter det fem år förflutit från avgörandet (*art. 11*). Om verkställighet av skiljedom skulle stå i strid med dom eller annat internt avgörande hos tvistande part, skall den förfördelade parten om möjligt tillerkännas skälig gottgörelse, därest den andra parts interna lagstiftning ej medger eller blott delvis medger undanröjande av verkningarna av den interna domen eller avgörandet (*art. 12*). Skiljedomstolen äger rätt att besluta provisoriska åtgärder, vilka parterna är skyldiga underkasta sig (*art. 13*). Så snart skiljedomstol tillsatts, skall de avtalsslutande parterna underrättas om tvisten. Har annan än de tvistande parterna intresse av tvistens biläggande, äger den under vissa förutsättningar inträda som intervenient (*art. 14*). Part i tvist är skyldig att underkasta sig skiljedomstolens avgörande (*art. 15*).

Protokollet om provisorisk tillämpning av konventionen

Protokollet tillerkänner stat, som ratificerat eller godkänt konventionen, rätt att efter notifiering av brittiska regeringen provisoriskt börja tillämpa konventionen, innan den ännu trätt i kraft (*art. 1*). Stat, som begagnat sig av denna rätt, blir automatiskt bunden av samtliga konventionsbestämmelser. Den måste sålunda finna sig i att annan stat, som undertecknat protokollet och konventionen, åberopar dess bestämmelser, även om denna senare stat ej ratificerat eller godkänt konventionen (*art. 2*). Protokollet träder i kraft, då två stater undertecknat detsamma (*art. 3*). I förhållandet mellan de stater, som undertecknat protokollet, upphör det att gälla i och med att konventionen träder i kraft mellan de stater, som tillträtt konventionen. Om stat förklarar sig icke komma att tillträda konventionen, upphör protokollet automatiskt att gälla för den staten (*art. 4*).

Departementschefen

Enligt den *fiskerikonvention*, som avslutits i London, äger de avtalsslutande staterna — om de så skulle finna vara förenligt med sina intressen — möjlighet att inrätta två särskilda fiskezoner om vardera 6 sjömil med exklusiv fiskerätt i den inre av dessa och rätt att utesluta från den yttre zonen sådana staters fiskare, vilka vanligen ej fiskat därinom under de senaste tio åren. Som framgått av vad jag inledningsvis anfört har under senare tid en tendens framträtt att på detta sätt reservera havets fisketillgångar för det egna landets fiskerinäring. Jag har pekat på Island, Norge, Färöarna och Grönland. Sverige har hävdatt att några fiskezoner utanför territorialvattenet ej bör förekomma, enär de innebär en inskränkning i den hävdvunna principen om havets frihet. Det torde emellertid efter Genèvekonferenserna år 1958 och 1960 ej kunna med utsikt till framgång inför internationellt forum hävdas, att det skulle strida mot folkrätten att på detta sätt för visst syfte undantaga vissa delar av det fria havet, om så sker inom rimliga gränser och efter överenskommelse med andra berörda stater. Dessutom bör beaktas att, om Sverige skulle välja att stå utanför konventionen, vårt land kunde möta svårigheter att för våra fiskares räkning hävda och erhålla rätt till fiske inom annan konventionsstats yttre sexmilszon. Det bör vidare uppmärksammas dels att Östersjön är utesluten från konventionens tillämpningsområde, vilket överensstämmer med önskemål framförda av fiskerinäringens representanter, dels att, ehuru västkusten i princip omfattas av konventionen, det föreligger rätt att åstadkomma en särskild fiskeriodning såväl mellan Sverige, Danmark och Norge — vilket också var ett önskemål uttalat av fiskarens centralorganisationer före konferensen — som i avseende på Kattegatt och Skagerack. Det senare synes särskilt betydelsefullt, enär det öppnar möjlighet för Sverige att i vatten som är för vårt land viktiga med

grannstaterna överenskomma om en fiskeriodning, som tillgodoser fiskerinäringens behov och önskemål.

Beträffande bestämmelserna om *skiljedom*, vilka utgör en integrerande del av konventionen, må erinras om att Sverige städse understött tanken på dylikt förfarande i tvister av rättslig natur. Sålunda är Sverige anslutet till den i art. 6 av skiljedomsbilagan till nu förevarande konvention nämnda Haagkonventionen av den 18 oktober 1907 för avgörandet på fredlig väg av internationella tvister (SFS 1910: 153). Vidare kan hänvisning ske till att Sverige är anslutet till såväl den s. k. generalakten i Genève av år 1928 ang. fredligt avgörande av internationella tvister (SÖ 1929: 24 och 1938: 8), vilken reviderats i New York år 1949 (SÖ 1950: 35), som den europeiska konventionen av år 1957 för fredlig lösning av tvister (SÖ 1958: 26) samt att Sverige under årens lopp ingått bilaterala skiljedomsavtal med ett stort antal stater. Därjämte har Sverige senast år 1957 avgivit förklaring om erkännande av den internationella domstolens obligatoriska behörighet i fråga om tvister av rättslig natur (prop. 1957: 87; UU 1957: 3; rskr 1957: 151). Nämnas må att åtagandet i art. 7 av skiljedomsbestämmelserna äger täckning i lagen den 20 december 1946 (nr 818) om bevisupptagning åt vissa internationella organ (jfr prop. 1929: 6; L'U 1929: 6; rskr 1929: 45 rörande lag om handräckning vid svensk domstol åt vissa internationella organ, vilken utfärdades den 4 april 1930 men som numera ersatts av förut nämnda lag med samma sakliga innehåll som 1930 års lag i ämnet). Till sist skall anmärkas att art. 10 torde få tolkas så, att giltigheten av där avsedda rättsliga åtgärder ej må dragas inför skiljedomstol, som upprättas enligt bilaga II till konventionen, vilket sålunda ej skulle utesluta hänskjutande av tvist till annat internationellt forum.

Jag finner övervägande skäl tala för att Sverige ratificerar konventionen.

Under åberopande av det anförda får jag föreslå, att här avsedda fiskerikonvention måtte jämlikt § 12 regeringsformen framläggas för riksdagen för godkännande och hemställer alltså

att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att godkänna konventionen.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtast proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

L. Schönander

BILAGOR

Fisheries convention

The Governments of Austria, Belgium, Denmark, the French Republic, the Federal Republic of Germany, Ireland, Italy, Luxembourg, the Netherlands, Portugal, Spain, Sweden and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland,

Desiring to define a régime of fisheries of a permanent character;
Have agreed as follows: —

Article 1

(1) Each Contracting Party recognizes the right of any other Contracting Party to establish the fishery régime described in Articles 2 to 6 of the present Convention.

(2) Each Contracting Party retains however the right to maintain the fishery régime which it applies at the date on which the present Convention is opened for signature, if this régime is more favourable to the fishing of other countries than the régime described in Articles 2 to 6.

Article 2

The coastal State has the exclusive right to fish and exclusive jurisdiction in matters of fisheries within the belt of six miles measured from the baseline of its territorial sea.

Article 3

Within the belt between six and twelve miles measured from the baseline of the territorial sea, the right to fish shall be exercised only by the coastal State and by such other Contracting Parties, the fishing

Convention sur la pêche

Les Gouvernements de la République fédérale d'Allemagne, de l'Autriche, de la Belgique, du Danemark, de l'Espagne, de la République Française, du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, de l'Irlande, de l'Italie, du Luxembourg, des Pays-Bas, du Portugal et de la Suède,

Désireux de définir un régime de pêche de caractère permanent;
Sont convenus de ce qui suit: —

Article 1

1. Chacune des Parties contractantes reconnaît aux autres Parties contractantes le droit d'établir le régime de pêche défini par les articles 2 à 6 de la présente convention.

2. Chacune des Parties contractantes conserve toutefois le droit de maintenir le régime de pêche qu'elle applique à la date à laquelle la présente convention est ouverte à la signature, si ce régime est plus favorable à la pêche des autres pays que celui défini par les articles 2 à 6.

Article 2

L'Etat riverain a le droit exclusif de pêche et juridiction exclusive en matière de pêche dans la zone de six milles mesurés à partir de la ligne de base de la mer territoriale.

Article 3

Dans la zone comprise entre six et douze milles mesurés à partir de la ligne de base de la mer territoriale, le droit de pêche n'est exercé que par l'Etat riverain ainsi que par les autres Parties contractantes dont les

Bilaga A

(Översättning)

Fiskerikonvention

Regeringarna i Belgien, Danmark, Frankrike, Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Portugal, Spanien, Sverige, Förbundsrepubliken Tyskland samt Österrike,

vilka önska fastställa en fiskeriodning av beständig natur,
hava överenskommit om följande.

Artikel 1

1. Varje avtalsslutande part erkänner rätten för övriga avtalsslutande parter att införa den fiskeriodning, som anges i artiklarna 2—6 i denna konvention.

2. Varje avtalsslutande part vidbliver emellertid rätten att bibehålla den fiskeriodning, som den tillämpar när denna konvention öppnas för undertecknande, om denna ordning är gynnsammare för andra länders fiske än den som anges i artiklarna 2—6.

Artikel 2

Kuststaten har uteslutande rätt att fiska och uteslutande jurisdiktion i fiskerifrågor inom en zon om sex sjömil räknat från baslinjen för dess yttre territorialvatten.

Artikel 3

I en zon mellan sex och tolv sjömil räknat från baslinjen för det yttre territorialvattnet må rätten att fiska utövas endast av kuststaten och av de andra avtalsslutande parter, vilkas fiskefartyg vanligen fiskat i

vessels of which have habitually fished in that belt between 1st January, 1953 and 31st December, 1962.

Article 4

Fishing vessels of the Contracting Parties, other than the coastal State, permitted to fish under Article 3, shall not direct their fishing effort towards stocks of fish or fishing grounds substantially different from those which they have habitually exploited. The coastal State may enforce this rule.

Article 5

(1) Within the belt mentioned in Article 3 the coastal State has the power to regulate the fisheries and to enforce such regulations, including regulations to give effect to internationally agreed measures of conservation, provided that there shall be no discrimination in form or in fact against fishing vessels of other Contracting Parties fishing in conformity with Articles 3 and 4.

(2) Before issuing regulations, the coastal State shall inform the other Contracting Parties concerned and consult those Contracting Parties, if they so wish.

Article 6

Any straight baseline or bay closing line which a Contracting Party may draw shall be in accordance with the rules of general international law and in particular with the provisions of the Convention on the Territorial Sea and the Contiguous Zone opened for signature at Geneva on 29th April, 1958.

Article 7

Where the coasts of two Contracting Parties are opposite or ad-

navires de pêche ont habituellement pratiqué la pêche dans cette zone entre le 1er janvier 1953 et le 31 décembre 1962.

Article 4

Les navires de pêche des Parties contractantes autres que l'Etat riverain autorisés à pêcher conformément à l'article 3, ne doivent pas faire porter leur effort de pêche sur des stocks de poissons ou sur des lieux de pêche substantiellement différents de ceux qu'ils avaient l'habitude d'exploiter. L'Etat riverain peut faire respecter cette règle.

Article 5

1. Dans la zone définie à l'article 3 l'Etat riverain a le pouvoir de réglementer la pêche et de faire respecter cette réglementation y compris les règlements destinés à faire appliquer les mesures de conservation ayant fait l'objet d'un accord international, à condition qu'il n'en résulte aucune discrimination ni en droit ni en fait à l'encontre des navires de pêche des autres Parties contractantes qui y pêchent conformément aux articles 3 et 4.

2. Avant d'établir cette réglementation, l'Etat riverain la portera à la connaissance des autres Parties contractantes intéressées et les consultera si elles le demandent.

Article 6

Toute ligne de base droite ou de fermeture de baies qui serait tracée par une Partie contractante devra être conforme aux règles générales du droit international et notamment aux dispositions de la Convention sur la mer territoriale et la zone contiguë établie à Genève le 29 avril 1958.

Article 7

Lorsque les côtes de deux Parties contractantes se font face ou sont li-

denna zon mellan den 1 januari 1953 och den 31 december 1962.

Artikel 4

Annan avtalsslutande parts fiskefartyg än kuststatens vilka äga fiska enligt artikel 3 må icke rikta sina fiskeansträngningar mot fiskbestånd eller fångstplatser, som väsentligt avvika från dem som de vanligen utnyttjat. Kuststaten äger tillse att denna bestämmelse efterlevs.

Artikel 5

1. I den zon som nämnes i artikel 3 har kuststaten befogenhet att reglera fisket och att tillse att denna reglering efterlevs, däri inbegripet reglering, som avser att få internationellt överenskomna skyddsåtgärder tillämpade, under förutsättning att därvid diskriminering icke förekommer, vare sig formellt eller i verkligheten, gentemot andra avtalsslutande parters fiskefartyg, vilka fiska där i överensstämmelse med artiklarna 3 och 4.

2. Innan kuststaten vidtager denna reglering skall den därom underätta övriga berörda avtalsslutande parter och rådgöra med dem om de så begära.

Artikel 6

Varje rät baslinje eller baslinje tillslutande bukter, som avtalsslutande part må uppdraga, skall stå i överensstämmelse med allmänt erkända folkrättsliga regler och särskilt med bestämmelserna i konventionen rörande yttre territorialvatten och tilläggszonen, vilken öppnades för undertecknande i Genève den 29 april 1958.

Artikel 7

Om två avtalsslutande parters kuster vetta mot varandra eller grän-

jaçant to each other, neither of these Contracting Parties is entitled, failing agreement between them to the contrary, to establish a fisheries régime beyond the median line, every point of which is equidistant from the nearest points on the low water lines of the coasts of the Contracting Parties concerned.

Article 8

(1) Once a Contracting Party applies the régime described in Articles 2 to 6, any right to fish which it may thereafter grant to a State not a Contracting Party shall extend automatically to the other Contracting Parties, whether or not they could claim this right by virtue of habitual fishing, to the extent that the State not a Contracting Party avails itself effectively and habitually of that right.

(2) If a Contracting Party which has established the régime described in Articles 2 to 6 should grant to another Contracting Party any right to fish which the latter cannot claim under Articles 3 and 4, the same right shall extend automatically to all other Contracting Parties.

Article 9

(1) In order to allow fishermen of other Contracting Parties, who have habitually fished in the belt provided for in Article 2 to adapt themselves to their exclusion from that belt, a Contracting Party which establishes the régime provided for in Articles 2 to 6, shall grant to such fishermen the right to fish in that belt for a transitional period, to be determined by agreement between the Contracting Parties concerned.

(2) If a Contracting Party establishes the régime described in Articles 2 to 6, it may, notwithstanding the provisions of Article 2, continue

mitrophes, aucune de ces Parties contractantes n'est en droit, à défaut d'accord contraire entre elles, d'établir un régime de pêche dans une zone s'étendant au-delà de la ligne médiane dont tous les points sont équidistants des points les plus proches des lisses de basse mer des côtes de chacune des Parties contractantes intéressées.

Article 8

1. Lorsqu'une Partie contractante aura établi le régime défini par les articles 2 à 6, tout droit de pêche qu'elle accordera ultérieurement à un Etat non-contractant s'étendra automatiquement aux autres Parties contractantes, que celles-ci puissent ou non prétendre à ce droit au titre d'activités de pêche habituelles, et cela dans la mesure où l'Etat non-contractant se prévautra de ce droit d'une manière effective et habituelle.

2. Si une Partie contractante ayant établi le régime défini par les articles 2 à 6 accorde à une autre Partie contractante un droit de pêche que celle-ci ne peut pas revendiquer au titre des articles 3 et 4, le même droit s'étend automatiquement à toutes les autres Parties contractantes.

Article 9

1. En vue de permettre aux pêcheurs des autres Parties contractantes ayant habituellement pratiqué la pêche dans la zone définie à l'article 2 de s'adapter à leur exclusion de cette zone, une Partie contractante établissant le régime défini aux articles 2 à 6 leur accordera le droit d'y pêcher pour une période transitoire à déterminer par accord entre les Parties contractantes intéressées.

2. Une Partie contractante ayant établi le régime défini dans les articles 2 à 6, peut, nonobstant les dispositions de l'article 2, continuer à ac-

sa till varandra är ingendera parten, i avsaknad av överenskommelse mellan dem av motsatt innebörd, berättigad att införa fiskeriordning på andra sidan en mittlinje, på vilken samtliga punkter ligga på samma avstånd från närmaste punkter på lågvattenlinjerna vid de berörda avtalslutande parternas kuster.

Artikel 8

1. När avtalsslutande part infört den ordning, som angivits i artiklarna 2—6, skall varje rätt till fiske, som den därefter må medgiva stat som icke är avtalsslutande part, automatiskt utsträckas till övriga avtalsslutande parter, oavsett om dessa skulle kunnat kräva denna rätt med stöd av vanligen utövat fiske, i den omfattning som den stat som ej är avtalsslutande part verkligen och regelmässigt begagnar sig av denna rätt.

2. Om avtalsslutande part som infört den ordning, som angivits i artiklarna 2—6, skulle medgiva annan avtalsslutande part någon rätt till fiske, som den senare icke kan kräva enligt artiklarna 3 och 4, skall samma rätt automatiskt utsträckas till samtliga övriga avtalsslutande parter.

Artikel 9

1. För att möjliggöra för de övriga avtalsslutande parternas fiskare, som vanligen fiskat i den zon, som angivits i artikel 2, att anpassa sig till utestängningen från denna zon, skall avtalsslutande part, som infört i artiklarna 2—6 bestämd ordning, medgiva dessa fiskare rätt att fiska där under en övergångstid, som skall fastställas genom överenskommelse mellan de berörda avtalsslutande parterna.

2. Avtalsslutande part som infört den ordning som angivits i artiklarna 2—6 må, oavsett bestämmelserna i artikel 2, fortsättningsvis medgiva

to accord the right to fish in the whole or part of the belt provided for in Article 2 to other Contracting Parties of which the fishermen have habitually fished in the area by reason of voisinage arrangements.

Article 10

Nothing in the present Convention shall prevent the maintenance or establishment of a special régime in matters of fisheries:

(a) as between States Members and Associated States of the European Economic Community,

(b) as between States Members of the Benelux Economic Union,

(c) as between Denmark, Norway and Sweden,

(d) as between France and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland in respect of Granville Bay and the Minquiers and the Ecrehos,

(e) as between Spain, Portugal and their respective neighbouring countries in Africa,

(f) in the Skagerrak and the Kattegat.

Article 11

Subject to the approval of the other Contracting Parties, a coastal State may exclude particular areas from the full application of Articles 3 and 4 in order to give preference to the local population if it is overwhelmingly dependent upon coastal fisheries.

Article 12

The present Convention applies to the waters adjacent to the coasts of the Contracting Parties listed in Annex I. This Annex may be amended with the consent of the Governments of the Contracting Parties. Any proposal for amendment shall be sent to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland which shall notify it to all

corder le droit de pêche dans tout ou partie de la zone définie à l'article 2 à d'autres Parties contractantes dont les pêcheurs ont habituellement pratiqué la pêche dans cette zone en vertu d'arrangements de voisinage.

Article 10

Aucune disposition de la présente convention ne peut faire obstacle au maintien ou à l'institution d'un régime particulier en matière de pêche:

a. entre les Etats membres de la Communauté Economique Européenne et associés à celle-ci,

b. entre les Etats membres de l'Union Economique du Bénélux,

c. entre le Danemark, la Norvège et la Suède,

d. entre la France et le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord en ce qui concerne la baie de Granville et les Iles Minquiers et Ecréhous,

e. entre l'Espagne, le Portugal et les pays d'Afrique dont ils sont respectivement voisins,

f. dans le Skagerrak et le Kattegat.

Article 11

Sous réserve de l'accord des autres Parties contractantes, un Etat riverain peut exclure certaines zones de l'application intégrale des articles 3 et 4 afin d'accorder une préférence à la population locale si celle-ci dépend essentiellement de la pêche côtière.

Article 12

La présente convention s'applique aux eaux adjacentes aux côtes définies à l'annexe I. Cette annexe pourra être modifiée avec le consentement des gouvernements des Parties contractantes. Toute proposition d'amendement sera adressée au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord qui la notifiera à toutes les Parties con-

andra avtalsslutande parter, vilkas fiskare vanligen fiskat i området med stöd av uppgörelser grundade på grannelagshänsyn, rätt att fiska i hela eller delar av den i artikel 2 angivna zonen.

Artikel 10

Icke någon bestämmelse i denna konvention skall förhindra bibehållandet eller införandet av särskild ordning i fiskerifrågor

a) mellan de stater som äro medlemmar av eller associerade med Europeiska ekonomiska gemenskapen,

b) mellan de stater som äro medlemmar av Benelux' ekonomiska union,

c) mellan Danmark, Norge och Sverige,

d) mellan Frankrike samt Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland i vad avser Granville Bay samt öarna Minquiers och Ecrehos,

e) mellan Spanien, Portugal och deras resp. grannländer i Afrika samt

f) i Skagerack och Kattegatt.

Artikel 11

Med förbehåll för de övriga avtalsslutande parternas godkännande må kuststat undantaga bestämda områden från fullständig tillämpning av artiklarna 3 och 4 i avsikt att lämna Ortsbefolkningen företräde, om denna är väsentligen beroende av kustfisket.

Artikel 12

Denna konvention är tillämplig på de vatten utanför de avtalsslutande parternas kuster vilka angivas i bilaga I. Denna bilaga må ändras med de avtalsslutande parternas regeringars medgivande. Ändringsförslag skall tillställas regeringen i Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland, som skall bringa det till samtliga avtalsslutande parter känn-

Contracting Parties, and inform them of the date on which it enters into force.

Article 13

Unless the parties agree to seek a solution by another method of peaceful settlement, any dispute which may arise between Contracting Parties concerning the interpretation or application of the present Convention shall at the request of any of the parties be submitted to arbitration in accordance with the provisions of Annex II to the present Convention.

Article 14

(1) The present Convention shall be open for signature from 9th March, 1964 to 10th April, 1964. It shall be subject to ratification or approval by the signatory Governments, in accordance with their respective constitutional procedures. The instruments of ratification or approval shall be deposited as soon as possible with the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

(2) The present Convention shall enter into force upon the deposit of instruments of ratification or approval by eight signatory Governments. If, however, on 1st January, 1966, this condition is not fulfilled, those Governments which have deposited their instruments of ratification or approval may agree by special protocol on the date on which the Convention shall enter into force. In either case the Convention shall enter into force with respect to any Government that ratifies or approves thereafter on the date of deposit of its instrument of ratification or approval.

(3) Any State may at any time after the Convention has come into force accede thereto upon such con-

tractantes et les informera de la date à laquelle l'amendement sera entré en vigueur.

Article 13

A moins que les Parties ne conviennent de rechercher une solution par un autre mode de règlement pacifique, les différends qui pourraient s'élever entre les Parties contractantes au sujet de l'interprétation ou de l'application des dispositions de la présente convention seront soumis à l'arbitrage conformément aux dispositions de l'annexe II de cette convention.

Article 14

1. La présente convention sera ouverte à la signature du 9 mars 1964 au 10 avril 1964. Elle sera ratifiée ou approuvée conformément aux dispositions constitutionnelles respectives des gouvernements signataires. Les instruments de ratification ou d'approbation seront déposés aussitôt que possible auprès du Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord.

2. La présente convention entrera en vigueur à la date du dépôt des instruments de ratification ou d'approbation par huit gouvernements signataires. Toutefois si cette condition ne se trouve pas remplie à la date du 1er janvier 1966, les gouvernements qui auront déposé leurs instruments de ratification ou d'approbation, pourront fixer entre eux par un protocole spécial la date d'entrée en vigueur de la Convention. Dans les deux cas la date d'entrée en vigueur de la Convention à l'égard d'un gouvernement qui la ratifierait ou l'approuverait ultérieurement, sera celle du dépôt de ses instruments de ratification ou d'approbation.

3. Après l'entrée en vigueur de la Convention, tout Etat pourra y adhérer dans des conditions convenues

dom och underrätta dem om tidpunkten för ändringens ikraftträdande.

Artikel 13

Med mindre parterna överenskomma om att söka en lösning på annat sätt för fredligt avgörande skall tvist, som må uppkomma mellan de avtalslutande parterna rörande tolkningen eller tillämpningen av denna konvention, på någon av parternas begäran överlämnas till skiljedom enligt bestämmelserna i bilaga II till denna konvention.

Artikel 14

1. Denna konvention skall hållas öppen för undertecknande från den 9 mars 1964 till den 10 april 1964. Den skall ratificeras eller godkännas i överensstämmelse med de konstitutionella bestämmelser, som gälla för de regeringar som undertecknat densamma. Ratifikations- eller godkännandeinstrument skall deponeras snarast möjligt hos regeringen i Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland.

2. Denna konvention skall träda i kraft, när ratifikations- och godkännandeinstrument från åtta signatärregeringar deponerats. Därest emellertid detta villkor icke uppfyllts den 1 januari 1966, må de regeringar, som deponerat ratifikations- eller godkännandeinstrument, i särskilt protokoll överenskomma om dagen för denna konventions ikraftträdande. I båda fallen skall konventionen träda i kraft i förhållande till regering, som därefter ratificerar eller godkänner, den dag, då dess ratifikations- eller godkännandeinstrument deponeras.

3. Efter konventionens ikraftträdande må stat ansluta sig till densamma på villkor, varom överens-

ditions as may be agreed by it with the Contracting Parties. Accession on the conditions agreed shall be effected by notice in writing addressed to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

(4) The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland shall inform all signatory and acceding Governments of all instruments of ratification or approval deposited and accessions received and shall notify signatory and acceding Governments of the dates on which and the Governments in respect of which the present Convention enters into force.

Article 15

The present Convention shall be of unlimited duration. However at any time after the expiration of a period of twenty years from the initial entry into force of the present Convention, any Contracting Party may denounce the Convention by giving two years' notice in writing to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland. The latter shall notify the denunciation to the Contracting Parties.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the present Convention.

Done at London this ninth day of March, 1964, in the English and French languages, each text being equally authoritative, in a single original which shall be deposited in the archives of the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, which shall transmit a certified true copy thereof to each signatory and acceding Government.

en accord avec les Parties contractantes. L'adhésion intervenue dans les conditions convenues d'un commun accord fera l'objet d'une notification écrite au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord.

4. Le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord informera tous les gouvernements signataires et ceux qui adhéreront à la Convention de tout dépôt d'instruments de ratification ou d'approbation et de toute adhésion reçue, et leur notifiera les dates auxquelles et les gouvernements à l'égard desquels la présente convention sera entrée en vigueur.

Article 15

La présente convention est conclue sans limitation de durée. Toutefois, à tout moment après l'expiration d'une période de 20 ans à date de la mise en vigueur initiale de la présente convention, toute Partie contractante aura le droit de la dénoncer avec un préavis de deux ans. Cette dénonciation devra être notifiée par écrit au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, qui en informera les autres Parties contractantes.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Londres, le neuvième jour du mois de mars 1964, en langues française et anglaise, chaque texte faisant également foi, en un exemplaire unique, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, qui en délivrera une copie certifiée conforme à chacun des gouvernements signataires et adhérents.

kommelse må träffas mellan den och de avtalsslutande parterna. Anslutning på de överenskomna villkoren skall ske genom skriftligt meddelande, som riktas till regeringen i Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland.

4. Regeringen i Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland skall underrätta alla regeringar, som undertecknat eller anslutit sig till konventionen, om samtliga depositioner av ratifikations- eller godkännandeinstrument och om mottagna anslutningsmeddelanden samt skall tillkännagiva för dessa regeringar, vilken dag och beträffande vilka regeringar denna konvention träder i kraft.

Artikel 15

Denna konvention skall hava obegränsad varaktighet. När som helst efter utgången av en tidrymd om 20 år från det denna konvention trätt i kraft må emellertid avtalsslutande part uppsäga densamma genom att två år i förväg skriftligen tillkännagiva uppsägningen för regeringen i Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland, som därom skall underrätta övriga avtalsslutande parter.

Till bekräftelse härå hava undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, underskrivit denna konvention.

Som skedde i London den 9 mars 1964, på engelska och franska, vilka båda texter äga lika vitsord, i ett enda exemplar, som skall vara deponerat i Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands regeringsarkiv. Denna skall översända bestyrkt avskrift därav till varje stat, som undertecknat eller anslutit sig till konventionen.

*Annex I**Annexe I*

The coasts of the Contracting Parties to which the Convention applies are the following:

Belgium

All coasts.

Denmark

The coasts of the North Sea, the Skagerrak and the Kattegat (*i.e.* the area lying to the north and west of lines drawn from Hasenore Head to Gniben Point, from Korshage to Spodsbierg, and from Gilbjerg Head to the Kullen).

France

The North Sea and the English Channel coasts and the European Atlantic coasts.

Federal Republic of Germany

The North Sea coast.

Ireland

All coasts.

Netherlands

The North Sea coast.

Portugal

The Atlantic coast, north of the 36th Parallel, and the coast of Madeira.

Spain

The Atlantic coast, north of the 36th Parallel.

Sweden

The west coast, north of a line drawn from the Kullen to Gilbjerg Head.

United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

All coasts, including those of the Isle of Man and The Channel Islands.

Les côtes des Parties contractantes auxquelles s'applique la Convention sont les suivantes:

Belgique

Toutes les côtes.

Danemark

Les côtes de la Mer du Nord, du Skagerrak et du Kattegat (*c'est-à-dire* la zone située au nord et à l'ouest des lignes tirées de Hasenore Head à Gniben Point, de Korshage à Spodsbierg, et de Gilbjerg Head au Kullen).

France

Les côtes de la Mer du Nord et de la Manche, et les côtes européennes de l'Atlantique.

République fédérale d'Allemagne

La côte de la Mer du Nord.

Irlande

Toutes les côtes.

Pays-Bas

La côte de la Mer du Nord.

Portugal

La côte atlantique, au nord du 36ème parallèle, et la côte de l'île Madère.

Espagne

La côte atlantique, au nord du 36ème parallèle.

Suède

La côte occidentale, au nord d'une ligne tirée du Kullen à Gilbjerg Head.

Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord

Toutes les côtes, y compris celles de l'île de Man et des îles Anglonormandes.

Bilaga I

De avtalslutande parternas kuster på vilka konventionen är tillämplig äro följande.

Belgien

Alla kuster.

Danmark

Kusterna intill Nordsjön, Skagerrack och Kattegatt (d. v. s. det område som ligger norr och väster om linjer dragna från Hasenøre Hoved till Gnibens Spids, från Korshage till Spodsbjerg samt från Gilbjerg Hoved till Kullen).

Frankrike

Atlanten, Nordsjön och Engelska kanalkusten.

Föbundsrepubliken Tyskland

Nordsjökusten.

Irland

Alla kuster.

Nederländerna

Nordsjökusten.

Portugal

Atlantkusten norr om 36:e breddgraden och Madeirakusten.

Spanien

Atlantkusten norr om 36:e breddgraden.

Sverige

Västkusten norr om en linje draggen från Kullen till Gilbjerg Hoved.

Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland

Samtliga kuststräckor, inbegripet Isle of Man och Kanalöarna.

*Annex II**Annexe II***Arbitration****Arbitrage***Article 1**Article 1*

(1) Within three months of the signature of the Convention, or of accession thereto, each signatory or acceding Government shall nominate five persons prepared to undertake the duties of arbiters and being nationals of a Member State of the Organisation for Economic Co-operation and Development.

1. Dans les trois mois qui suivent la signature de la présente convention ou l'adhésion à cette Convention, chaque gouvernement signataire ou qui y adhère désigne cinq personnes disposées à accepter les fonctions d'arbitre et ayant la nationalité de l'un des Etats membres de l'Organisation de coopération et de développement économiques.

(2) The persons thus nominated shall be included in a list, which shall be notified by the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to all signatory and acceding Governments.

2. Les personnes ainsi désignées sont inscrites sur une liste qui sera notifiée par le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord à tous les gouvernements signataires et à ceux qui y adhèrent.

(3) Any change in the list of arbiters shall be notified in the same manner.

3. Toute modification de la liste des arbitres sera notifiée de la même façon.

(4) The same person may be nominated by more than one Government.

4. La même personne peut être désignée par des gouvernements différents.

(5) The arbiters shall be nominated for a term of six years, which may be renewed.

5. Les arbitres sont nommés pour une période de six ans qui peut être renouvelée.

(6) In the event of death or resignation of an arbiter he shall be replaced in the manner fixed for his nomination and for a new period of six years.

6. En cas de décès ou de retraite d'un arbitre, il est pourvu à son remplacement selon le mode fixé pour sa désignation, pour une nouvelle période de six ans.

*Article 2**Article 2*

(1) The party requesting arbitration in accordance with this Annex shall inform the other party of the claim which it intends to submit to arbitration, and give a summary statement of the grounds on which such claim is based.

1. La partie désirant recourir à l'arbitrage conformément à la présente annexe informe l'autre partie de la réclamation qu'elle soumet à l'arbitrage et lui remet un exposé sommaire des motifs sur lesquels elle est fondée.

(2) The Arbitral Tribunal shall consist of five members. The parties shall each nominate one member, who may be chosen from among their respective nationals. The other

2. Le tribunal arbitral se compose de cinq membres. Les parties désignent chacune un membre qui peut être choisi parmi leurs ressortissants respectifs. Les trois autres arbitres, y

Bilaga II

Skiljedom

Artikel 1

1. Inom tre månader efter under-tecknande av eller anslutning till konventionen skall varje regering, som undertecknat eller anslutit sig, utse fem personer, som äro beredda att påtaga sig åligganden som skiljedomare och vilka skola vara medborgare i medlemsstat i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling.

2. De som sålunda utsetts skola upptagas på en förteckning som av regeringen i Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland skall delgivas samtliga regeringar, som undertecknat eller anslutit sig.

3. Varje ändring i förteckningen över skiljedomare skall delgivas på samma sätt.

4. En och samma person må utses av mer än en regering.

5. Skiljedomarna skola utses för en period om sex år, vilken må förnyas.

6. I händelse av skiljedomares frånfälle eller tillbakaträdande skall han ersättas på det för hans utseende fastställda sättet för en ny period om sex år.

Artikel 2

1. Part som begär skiljedom enligt denna bilaga skall underrätta den andra parten om det anspråk, som parten avser hänskjuta till skiljedom, samt lämna en sammanfattande redogörelse för grunderna för anspråket.

2. Skiljedomstolen skall bestå av fem medlemmar. Parterna skola var och en utse en ledamot, som må väljas bland deras respektive medborgare. Övriga tre skiljedomare, ord-

three arbiters, including the President, shall be chosen by agreement between the parties from among the nationals of third States whose names appear in the list mentioned in Article 1.

Article 3

If the nomination of the members of the Arbitral Tribunal is not made within a period of one month from the date on which arbitration was first requested, the task of making the necessary nominations shall be entrusted to the President of the International Court of Justice. Should the latter be a national of one of the parties to the dispute, this task shall be entrusted to the Vice-President of the Court or to the next senior judge of the Court who is not a national of the parties.

Article 4

The arbiters to be nominated by the President of the International Court of Justice shall be chosen from among the nationals of the States Members of the Organisation for Economic Co-operation and Development and preferably from the list provided for in Article 1. The President of the International Court of Justice shall consult beforehand the parties to the dispute, and may consult the Director General of the Food and Agriculture Organisation of the United Nations and the President of the International Council for the Exploration of the Sea. The arbiters shall be of different nationalities.

Article 5

The parties may draw up a special agreement determining the subject of the dispute and the details of procedure.

Article 6

In the absence of sufficient particulars in a special agreement or in the

compris le président, sont choisis d'un commun accord entre les parties parmi les ressortissants de tierces puissances dont les noms figurent sur la liste prévue à l'article 1.

Article 3

Si les membres du tribunal arbitral ne sont pas nommés dans le délai d'un mois à partir de la demande d'arbitrage, le soin de les désigner est confié au président de la Cour internationale de Justice. Au cas où ce dernier serait ressortissant de l'une des parties au litige, cette tâche est confiée au vice-président de la Cour ou au juge le plus ancien qui n'est pas un ressortissant des parties.

Article 4

Les arbitres que désigne le président de la Cour internationale de Justice sont choisis parmi les ressortissants des pays membres de l'Organisation de coopération et de développement économiques, de préférence sur la liste prévue à l'article 1. Le président de la Cour internationale de Justice consultera au préalable les parties au litige et éventuellement le directeur général de l'Organisation des Nations-Unies pour l'alimentation et l'agriculture et le président du Conseil international pour l'exploration de la mer. Les arbitres doivent être de nationalités différentes.

Article 5

Les parties peuvent conclure un accord spécial déterminant le sujet de leur différend et les détails de la procédure.

Article 6

En l'absence de détails suffisants dans l'accord spécial ou dans la pré-

föranden däri inbegripen, skola väljas gemensamt av parterna bland de medborgare i tredje stater, vilkas namn återfinnas på den i artikel 1 nämnda förteckningen.

Artikel 3

Därest medlemmarna i skiljedomstolen icke valts inom en tid av en månad från det skiljedom först begärdes, skall uppgiften att utse dem anförtros presidenten i Internationella domstolen. Därest denne är medborgare i någon av de tvistande staterna, skall uppdraget anförtros domstolens vice ordförande eller den äldste ledamoten av domstolen, som icke är medborgare i någon av de tvistande staterna.

Artikel 4

De skiljedomare, som skola utses av ordföranden i Internationella domstolen, skola väljas bland medborgare i de stater, som äro medlemmar av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling, och helst från den i artikel 1 förutsedda förteckningen. Presidenten i Internationella domstolen skall på förhand rådgöra med de tvistande parterna och må rådgöra med generaldirektören i Förenta Nationernas livsmedels- och jordbruksorganisation och presidenten i Internationella havsforskningsrådet. Skiljedomarna skola hava olika medborgarskap.

Artikel 5

Parterna må träffa särskild överenskommelse, vari föremålet för tvisten och enskildheterna i förfarandet bestämmas.

Artikel 6

I avsaknad av erforderliga detaljbestämmelser i den särskilda över-

present Annex regarding the questions mentioned in Article 5 of the present Annex, the provisions of Articles 59—82 of the Hague Convention for the Pacific Settlement of International Disputes of 18th October, 1907 shall apply as far as possible.

Article 7

The parties shall facilitate the work of the Arbitral Tribunal, and in particular shall supply it to the greatest possible extent with all relevant documents and information. They shall use the means at their disposal to allow it to proceed in their territory, and in accordance with their law, to the summoning and hearing of witnesses or experts and to visit the localities in question.

Article 8

In the absence of agreement to the contrary between the parties, the decisions of the Arbitral Tribunal, shall be taken by majority vote and, except in relation to questions of procedure, decisions shall be valid only if all members are present. The voting shall not be disclosed, nor any dissenting or separate opinions.

Article 9

(1) During the proceedings, each member of the Arbitral Tribunal shall receive emoluments, the amount of which shall be fixed by agreement between the parties, each of which shall contribute an equal share.

(2) The expenses of the Arbitral Tribunal shall be divided in the same manner.

Article 10

The validity of legal measures which entered into force before the date on which the Convention was

sente annexe sur les questions mentionnées à l'article 5 de la présente annexe, les dispositions des articles 59 à 82 de la Convention sur le règlement pacifique des différends internationaux signée à La Haye le 18 octobre 1907, seront appliquées dans la mesure du possible.

Article 7

Les parties facilitent les travaux du tribunal arbitral et lui fournissent notamment, dans toute la mesure du possible, tous les documents et renseignements appropriés. Elles utilisent les moyens à leur disposition pour lui permettre de procéder sur leur territoire et conformément à leur législation, à la convocation et à l'audition des témoins ou des experts, et de visiter les localités en question.

Article 8

En l'absence d'accord contraire entre les parties, les décisions du tribunal arbitral sont prises à la majorité; sauf en ce qui concerne les questions de procédure, les décisions ne sont valables que si tous les membres sont présents. Le vote des arbitres et les opinions dissidentes ou séparées ne sont pas rendus publics.

Article 9

1. Au cours du procès chaque membre du tribunal arbitral reçoit des émoluments dont le montant est fixé par accord entre les parties, chacune d'elles contribuant à part égale.

2. Les frais du tribunal arbitral sont partagés de la même manière.

Article 10

La validité d'actes juridiques intervenus antérieurement à la date à laquelle la Convention a été ouverte

enskommelsen eller i denna bilaga rörande de i artikel 5 i denna bilaga nämnda frågorna skola bestämmelserna i artiklarna 59—82 i Haagkonventionen den 18 oktober 1907 för avgörandet på fredlig väg av internationella tvister tillämpas i den utsträckning detta är möjligt.

Artikel 7

Parterna skola underlätta skiljedomstolens arbete; det åligger dem särskilt att i största möjliga utsträckning förse den med alla till saken hörande handlingar och upplysningar. De skola begagna dem till buds stående medel för att möjliggöra för den att på deras område och i enlighet med deras lagstiftning kalla och höra vittnen eller sakkunniga och besöka ifrågavarande platser.

Artikel 8

I avsaknad av överenskommelse mellan parterna av motsatt innebörd skola skiljedomstolens avgöranden beslutas med enkel röstövertikt; utom såvitt angår frågor rörande förfarandet skola avgörandena åga giltighet blott om samtliga ledamöter äro närvarande. Ledamöternas röstning skall ej yppas, ej heller skiljaktiga eller särskilda meningar.

Artikel 9

1. Så länge förfarandet pågår, skall varje ledamot av skiljedomstolen uppbära ersättning med belopp, som skola fastställas genom överenskommelse mellan parterna, vilkas bidrag därtill skola vara lika stora.

2. Skiljedomstolens kostnader skola fördelas på samma sätt.

Artikel 10

Giltigheten av rättsliga åtgärder vilka trätt i kraft före den dag, då konventionen öppnades för under-

opened for signature shall not be questioned in proceedings before the Arbitral Tribunal.

à la signature ne peut être mise en question à l'occasion des litiges soumis au tribunal arbitral.

Article 11

(1) In the case of a dispute based on an allegation of injury to private interests which, according to the municipal law of one of the parties, falls within the competence of its judicial or administrative authorities, the party in question may object to the dispute being submitted for settlement by the procedure laid down in this Annex until a decision with final effect has been pronounced, within a reasonable time, by the competent authority.

(2) If a decision with final effect has been pronounced in the State concerned, it will no longer be possible to resort to the procedure laid down in this Annex after the expiration of a period of five years from the date of the aforementioned decision.

Article 12

If the execution of an award of the Arbitral Tribunal would conflict with a judgment or measure enjoined by a court of law or other authority of one of the parties to the dispute, and if the municipal law of that party does not permit, or only partially permits, the consequences of the judgment or measure in question to be annulled, the Arbitral Tribunal shall, if necessary, grant the injured party equitable satisfaction.

Article 13

(1) In all cases where a dispute forms the subject of arbitration, and particularly if the question on which the parties differ arises out of acts already committed or on the point of being committed, the Arbitral Tribunal shall lay down within the shortest possible time the provisional

Article 11

1. Si un litige est fondé sur un dommage allégué à un intérêt privé qui relève, d'après le droit interne de l'une des parties, de la compétence des autorités judiciaires ou administratives, cette partie peut s'opposer à ce que ce différend soit soumis à la procédure prévue dans la présente annexe, avant qu'une décision définitive ait été rendue par l'autorité compétente dans un délai raisonnable.

2. Si une décision définitive est intervenue dans l'ordre interne, il ne sera plus possible de recourir à la procédure prévue dans cette annexe après l'expiration d'un délai de cinq années à dater de ladite décision.

Article 12

Si l'exécution d'une décision du tribunal arbitral se heurte à un jugement rendu ou à une mesure prise par une autorité judiciaire ou toute autre autorité d'une des parties au différend et si le droit interne de cette partie ne permet pas ou ne permet que partiellement d'effacer les conséquences de cette décision ou de cette mesure, le tribunal accorde, s'il y a lieu, une satisfaction équitable à la partie lésée.

Article 13

1. Dans tous les cas où un différend fait l'objet de l'arbitrage et notamment si la question au sujet de laquelle les parties sont divisées, résulte d'actes déjà effectués ou sur le point de l'être, le tribunal arbitral détermine dans les plus brefs délais possibles les mesures provisoires à

tecknande, må icke ifrågasättas vid förfarande inför skiljedomstolen.

Artikel 11

1. Om tvist grundas på påstådd skada på enskilda intressen, vilken enligt en av parternas interna lagstiftning ligger inom ramen för dess judiciella eller administrativa myndigheters behörighet, må ifrågavarande part resa invändning mot att tvisten underkastas i denna bilaga förutsatt förfarande, innan den slutligen avgjorts inom skälig tid av behörig myndighet.

2. Om slutligt avgörande meddelats i vederbörande stat, är det ej längre möjligt att begagna sig av det förfarande som bestämts i denna bilaga efter utgången av en frist om fem år, räknat från dagen för nyssnämnda avgörande.

Artikel 12

Om verkställighet av skiljedomstolens avgörande skulle stå i strid med dom meddelad eller åtgärd vidtagen av judiciell eller annan myndighet hos en av de tvistande parterna och om denna parts interna lagstiftning icke tillåter eller blott delvis tillåter att verkningarna av ifrågavarande dom eller åtgärd undanröjas, skall skiljedomstolen om erforderligt lämna den förfördelade parten skälig gottgörelse.

Artikel 13

1. I alla de fall där tvist utgör föremål för skiljedom och särskilt om den fråga, beträffande vilken oenighet råder mellan parterna, härflyter ur handlingar, som redan vidtagits eller hålla på att vidtagas, skall skiljedomstolen inom kortast möjliga tid besluta vilka provisoriska åtgärder,

measures to be adopted. The parties to the dispute shall be bound to accept such measures.

(2) The parties shall abstain from all measures likely to react prejudicially upon the execution of the award of the Arbitral Tribunal and, in general, shall abstain from any sort of action whatsoever which may aggravate or extend the dispute.

Article 14

(1) As soon as the Arbitral Tribunal is constituted, the President shall inform the Contracting Parties of the dispute submitted to it.

(2) Any Contracting Party may intervene, within a month from the date of receipt of its notification if it establishes a legitimate interest in the settlement of the dispute. Intervention shall be with the sole object of supporting or contesting the contentions, or part of the contentions, of the original parties to the dispute. An intervention shall not lead to modification of the original composition of the Arbitral Tribunal.

Article 15

Each of the Contracting Parties shall comply with the award of the Arbitral Tribunal in any dispute to which it is a party.

prendre. Les parties au différend sont tenues de s'y conformer.

2. Les parties s'abstiennent de toute mesure susceptible d'avoir une répercussion préjudiciable à l'exécution de la décision arbitrale et, en général, ne procèdent à aucun acte de quelque nature qu'il soit, susceptible d'aggraver ou d'étendre le différend.

Article 14

1. Dès que le tribunal est constitué, le président informe les autres Parties contractantes du différend dont il a été saisi.

2. Dans le délai d'un mois à dater de cette notification, toute Partie contractante peut intervenir si elle justifie d'un intérêt à la solution du litige. L'intervention ne pourra avoir d'autre objet que de soutenir ou de combattre les conclusions ou une partie des conclusions des gouvernements antérieurement parties au litige. Une intervention ne modifie pas la composition initiale du tribunal.

Article 15

Chacune des Parties contractantes se soumettra aux décisions du tribunal arbitral dans tout différend auquel elle est partie.

som skola vidtagas. De tvistande parterna äro skyldiga att ställa sig dessa till efterrättelse.

2. Parterna skola avhålla sig från varje åtgärd, som är ägnad att menligt inverka på verkställigheten av skiljedomstolens avgörande, och skola i allmänhet avhålla sig från varje slags handling, som må skärpa eller utvidga tvisten.

Artikel 14

1. Så snart skiljedomstolen tillsatts, skall ordföranden underrätta de avtalsslutande parterna om den tvist, som hänskjutits till densamma.

2. Varje avtalsslutande part äger inträda som intervenient inom en månad räknad från dagen för mottagandet av denna underrättelse, om parten styrker sig äga intresse av tvistens biläggande. Sådant inträdande må ej hava annat syfte än att understödja eller bestrida påståendena eller vissa påståenden från de ursprungliga parterna i tvisten. Inträdandet som intervenient må icke föranleda att skiljedomstolens ursprungliga sammansättning ändras.

Artikel 15

Varje avtalsslutande part skall underkasta sig skiljedomstolens avgörande av varje tvist, vari den är part.

Protocol of provisional application of the fisheries convention

The Governments of Austria, Belgium, Denmark, the French Republic, the Federal Republic of Germany, Ireland, Italy, Luxembourg, the Netherlands, Portugal, Spain, Sweden and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland,

Have agreed as follows: —

Article 1

The Contracting Parties will raise no objection if a Government which has ratified or approved the Fisheries Convention opened for signature at London on 9th March, 1964, applies provisionally the provisions of the Convention, having first notified its decision to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

Article 2

(1) The provisional application of the provisions of the Fisheries Convention by a Contracting Party will entail the establishment of the list of arbiters provided for in Article 1 of Annex II to the Convention.

(2) A Contracting Party which has provisionally applied the provisions of the Convention shall be bound by its provisions, in particular Article 13, and shall not object if they are invoked by a Government which has signed the present Protocol and the Convention, even if the latter Government has not yet ratified or approved the Convention, with a view to settling a dispute raised by this provisional application.

Protocole d'application provisoire de la convention sur la pêche

Les Gouvernements de la République fédérale d'Allemagne, de l'Autriche, de la Belgique, du Danemark, de l'Espagne, de la République Française, du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, de l'Irlande, de l'Italie, du Luxembourg, des Pays-Bas, du Portugal et de la Suède,

Sont convenus de ce qui suit: —

Article 1

Les Parties contractantes ne s'opposeront pas à ce qu'un gouvernement qui aura ratifié ou approuvé la Convention sur la pêche ouverte à la signature à Londres le 9 mars 1964 en applique les dispositions à titre provisoire, à charge pour ce gouvernement de notifier au préalable sa décision au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord.

Article 2

1. L'application provisoire des dispositions de la Convention par une Partie contractante entraînera l'établissement de la liste d'arbitres prévue à l'article 1er de l'annexe II à la Convention.

2. Une Partie contractante ayant procédé à l'application provisoire des dispositions de la Convention sera liée par les dispositions de celle-ci, notamment par son article 13 et ne pourra pas s'opposer à ce qu'un gouvernement signataire du présent protocole et de la Convention, même si ce dernier gouvernement n'a pas encore ratifié ou approuvé la Convention, les invoque en vue de régler un différend soulevé par cette application provisoire.

Bilaga B

(Översättning)

**Protokoll rörande provisorisk tillämpning
av fiskerikonventionen**

Regeringarna i Belgien, Danmark, Frankrike, Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Portugal, Spanien, Sverige, Förbundsrepubliken Tyskland samt Österrike hava överenskommit om följande.

Artikel 1

De avtalsslutande parterna kunna icke resa invändning mot att regering, som ratificerat eller godkänt den i London den 9 mars 1964 för undertecknande öppnade fiskerikonventionen, provisoriskt tillämpar dess bestämmelser efter att dessförinnan hava underrättat regeringen i Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland om detta sitt beslut.

Artikel 2

1. Provisorisk tillämpning av bestämmelserna i fiskerikonventionen från avtalsslutande parts sida skall medföra upprättandet av den förteckning över skiljedomare, varom bestämmes i artikel 1 i bilaga II till konventionen.

2. Avtalsslutande part, som börjat provisoriskt tillämpa konventionens bestämmelser, skall vara bunden av dess bestämmelser, särskilt artikel 13, och må ej resa invändning mot att regering, som undertecknat detta protokoll och konventionen, även om denna senare regering ännu icke ratificerat eller godkänt konventionen, åberopar bestämmelserna i avsikt att bilägga tvist, som uppkommit genom denna provisoriska tillämpning.

Article 3

The present Protocol shall be open for signature from 9th March, 1964 to 10th April, 1964. It shall enter into force, when it has been signed by two Governments as between those Governments, and in respect of any Government which signs it thereafter on the date of signature by that Government.

Article 4

(1) Upon the entry into force of the Convention, the present Protocol shall automatically cease to have effect as between Governments which have become parties to the Convention.

(2) The present Protocol shall cease to have effect in respect of any Government which notifies the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland of its decision not to ratify or approve the Convention.

Article 5

The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland shall immediately inform all the signatories of the present Protocol of each notification received in accordance with Article 1 or with paragraph (2) of Article 4.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the present Protocol.

Done at London this ninth day of March, 1964, in the English and French languages, each text being equally authoritative, in a single original which shall be deposited in the archives of the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, which shall transmit a certified true copy thereof to each signatory and acceding Government.

Article 3

Le présent protocole sera ouvert à la signature du 9 mars 1964 au 10 avril 1964. Quand il aura été signé par deux gouvernements, il entrera en vigueur entre ces gouvernements, et pour tout gouvernement qui le signera par la suite, il entrera en vigueur à dater de sa signature par ce gouvernement.

Article 4

1. A la date d'entrée en vigueur de la Convention le présent protocole cessera d'avoir effet entre les gouvernements qui sont devenus parties à cette Convention.

2. Le présent protocole cessera d'avoir effet à l'égard de tout gouvernement qui aura notifié au Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord sa décision de ne pas ratifier ou approuver la Convention.

Article 5

Le Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord informera sans délai tous les gouvernements signataires du présent protocole de toutes les notifications reçues au titre des dispositions de l'article 1 et de l'article 4, §2.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Protocole.

Fait à Londres, le neuvième jour du mois de mars 1964, en langues française et anglaise, chaque texte faisant également foi, en un exemplaire unique, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, qui en délivrera une copie certifiée conforme à chacun des gouvernements signataires et adhérents.

Artikel 3

Detta protokoll skall hållas öppet för undertecknande från den 9 mars 1964 till den 10 april 1964. När det undertecknats av två regeringar, skall det träda i kraft mellan dessa; för regering, som därefter undertecknar, skall det träda i kraft på dagen för undertecknandet av denna regering.

Artikel 4

1. I och med att konventionen träder i kraft, skall detta protokoll automatiskt upphöra att gälla mellan de regeringar, som tillträtt konventionen.

2. Detta protokoll upphör att gälla för varje regering, som underrättar regeringen i Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland om att den beslutat att icke ratificera eller godkänna konventionen.

Artikel 5

Regeringen i Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland skall utan dröjsmål lämna samtliga regeringar, som undertecknat detta protokoll, uppgift om varje underrättelse, som mottagits i enlighet med bestämmelserna i artikel 1 eller i artikel 4 mom. 2.

Till bekräftelse härå hava undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, underskrivit detta protokoll.

Som skedde i London den 9 mars 1964, på engelska och franska språken, vilka skola äga lika vitsord, i ett enda exemplar, som skall vara deponerat i Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands regerings arkiv, vilken skall överlämna bestyrkt avskrift därav till varje regering, som undertecknar eller ansluter sig.